

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00677/2011-01
Датум: 21.10.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору **Ј.С.** из **Београда**, изјављеног против одлуке Првог састава Високог савета судства број 119-05-00523/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници Високог савета судства од 21.10. 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца **Ј.С.** из **Београда**.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119- 05-00523/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора **Ј.С.** у моменту пријаве на Оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 57/09 од 15.07.2009. године, била је судија Другог општинског суда у Београду.

Пријавила се на Оглас за избор судије за Први основни суд у Београду, Виши суд у Београду, Апелациони суд у Београду, Привредни суд у Београду, Прекршајни суд у Београду, Виши прекршајни суд у Београду и Други основни суд у Београду.

Након спроведеног поступка општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године.

Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08), јер нису испуниле услове за избор у суд за који су поднели пријаву, а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1., 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09).

Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 715. изреке, утврђено је да J.C. престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Против одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09), J.C. је дана 15.01.2010. године поднела уставну жалбу.

Предложила је да се уставна жалба усвоји и да се утврди са су јој повређена и ускраћена права зајемчена Уставом и Европском конвенцијом.

Дана 05.03.2010. године изјавила је и жалбу Уставном суду Србије против одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у делу става I изреке, којом јој је престала судијска дужност дана 31.12.2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Први састав Високог савета судства, поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25. марта 2010. године, донео је појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-00523/2010-01 од 14. јуна 2010. године којом се замењује одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу 1. тачка 715. изреке одлуке и констатује да је J.C., судији Другог општинског суда у Београду, престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број: 119-05-00523/2010-01 од 14. јуна 2010. године наводи се да су се разлози за сумњу да подносилац жалбе не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију, образовали у погледу оспособљености, с обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван (2006. 2007. и 2008. година), није остварила норму у материји у којој је поступала. Подносилац жалбе је према извештају о раду Другог општинског суда у Београду у материји ванпарнице (Р. и 1Р.) остварила укупну годишњу норму у 2006. години од 97.30%, у 2007. години од 87.20%, а у 2008. години од 89%, при чему су судови норму израчунавали на бази броја радних дана за сваког судију појединачно, а Министарство правде, сходно ставу Високог савета судства, на бази 11 месеци. Подносилац жалбе у

целом периоду који је сагледаван није према извешају суда остварила потребну норму. Поред наведеног, подносилац жалбе није имала задовољавајући коефицијент ажурности у материји у којој је поступала. Тако је у 2006. години у материји 1P. (у коју спадају физичке деобе, уређење начина коришћења непокретности) имала коефицијент ажурности 8.08, у 2007. години имала је коефицијент ажурности 7.90, а у 2008. години коефицијент ажурности износио је у поменутој материји 7.66, тако да у овом периоду ни у једној од година подносилац жалбе није остварила четворомесечни коефицијент ажурности, који према члану 4. став 1. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности треба да оствари судија у општинском суду у поменутој ванпарничној материји. Због наведеног по налажењу Првог састава Високог савета судства подносилац жалбе у сагледаваном периоду није на задовољавајући начин вршила судијску дужност и по оцени Високог савета судства није показала задовољавајући ниво оспособљености, те је Први састав Високог савета судства нашао да J.C. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу оспособљености, у вези члана 13. став 4. и члана 14. став 1. тачка 1. и 6. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

J.C. је поднела жалбу на појединачну одлуку од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци. У целини је остала при изјављеним жалбама поднетим Уставном суду. Оспорила је разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, а у смислу става 4. овог члана, да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

Чланом 45. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судије: стручност, оспособљеност и достојност.

У смислу одредбе члана 5. став 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

У смислу одредбе члана 3. став 2. тачка 4. Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неке од критеријума, док је чланом 8. Правила прописао да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а која права су подносиоцу приговора гарантована чланом 5. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

На рочишту одржаном 23.08.2011. године пред комисијом Високог савета судства, подносилац приговора је у потпуности остала код навода из жалби које је поднела Уставном суду и још изјавила да је радила у ванпарничној материји која је подељена на материју 1Р. и Р. остало и да збир процента испуњености норме обе материје представља укупну норму коју је судија остварио. Наводи да је у 2006. години остварила норму од 97.30%, у 2007. години од 87.2%, а у 2008. години норму од 89% и да је имала боље остварење норме од просека одељења суда. Изнела је и да је савладавала прилив предмета у посматраном периоду, те да је све одлуке израђивала у року од 8 дана и да никада није доведено у питање право на суђење у разумном року. Још је додала да је по правилима требала да реши у 1Р. материји 25 пресуда месечно, а у Р. материји 120 одлука месечно.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије Ј.С. у Другом општинском суду у Београду, за период 2006, 2007 и 2008. година (Т-2 образац);
- извештај о резултатима рада судија Другог општинског суда у Београду, за период 2006, 2007 и 2008. година (Т-1 образац);
- пријава на Оглас за избор судије на име Ј.С.
- списи предмета Високог савета судства број: 010-01-00677/2011-01;

Након спроведеног поступка утврђивања чињеница, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора Ј.С. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила („Службени гласник РС“ бр. 49/09) посматра у 2006, 2007 и 2008. години, вршила судијску функцију као судија Другог општинског суда у Београду и да је радила у ванпарничној рефереди, те да је сходно томе остварила следеће резултате (образац Т-2):

У 2006.години:

Нерешено на почетку Р. предмета 118, од тога старих 3. Примљено 599 предмета од тога нових 588, укупно у раду 716 предмета. Укупно решено 623 предмета од тога 1 стари. Остала нерешена 93 предмета, од тога 2 стара. Процент испуњења норме 29.50%. 3 одлуке разматране по жалби, 1 потврђена или 33.33% и 2 укинута или 66.67%.

У 1Р. материји нерешено на почетку 133, од тога старих 35. Примљено 221 предмета од тога нових 177, укупно у раду 358 предмета. Укупно решено 228 предмета од тога 25 старих. Остало нерешених на крају 2006. године 130 предмета од тога 10 старих. Процент испуњења норме 67.80%. 1 одлука израђена до 60 дана.

32 одлуке разматране по жалби, 27 потврђених или 84.38% и 5 укинута или 15.63%.

Укупан проценат испуњења норме у 2006. години је 97,30%.

У 2007. години:

Нерешено на почетку Р. предмета 93, од тога старих 3. Примљено 550 предмета од тога нових 542, укупно у раду 644 предмета. Укупно решено 554 предмета од тога 3 стара. Остало нерешених 90 предмета.

Процент испуњења нормe 25.40%. Разматране одлуке по жалби 1, 1 потврђена или 100%.

У 1Р. материји нерешено на почетку 130 предмета, од тога старих 29. Примљено 183 предмета од тога нових 149, укупно у раду 312 предмета. Укупно решено 205 предмета од тога 20 старих. Остало нерешених 107 предмета од тога 9 старих. Процент испуњења нормe 61.80%.

Разматраних одлука по жалби 40, 31 потврђена или 77.50% и 9 укинутих или 22.50%.

Укупан процент испуњења нормe у 2007. години је 87,20%.

У 2008. години:

У Р. материји нерешено на почетку 90 предмета, примљено 673 предмета од тога нових 655. Укупно у раду 762 предмета. Укупно решено 664 предмета, остало не решено 98 предмета.

Процент испуњења нормe 35.60%. 2 одлуке разматране по жалби, 2 потврђене или 100%.

У 1Р. материји нерешено на почетку 107 предмета, од тога старих 22. Примљено 196 предмета, од тога нових 145, укупно у раду 303 предмета. Укупно решено 202 предмета од тога 17 старих. Остало нерешених 101 предмет на крају 2008. године од тога 5 старих.

Процент испуњења нормe 53.40%.

Разматраних одлука по жалби 41, 31 потврђених или 75.61%, 2 преиначене или 4.88% и 8 укинутих или 19.51%.

Укупан процент испуњења нормe у 2008. години је 89%.

У смислу члана 4. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка одредаба члана 21 од 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.80/05) је прописано да у општинском суду, судија треба да оствари четворомесечни коефицијент ажурности предмета у ванпарничној материји, а чланом 3. став 2. Мерила је прописано да се коефицијент

ажурности добија када се број нерешених предмета у посматраном периоду подели са просечним месечним бројем примљених предмета у том периоду.

Чланом 13. став 4. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09) је прописано да се сматра да кандидат није испољио довољан ниво оспособљености, ако у последње три године није завршио број предмета који је одређен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, док је чланом 14. став 1. прописано са се разлози за сумњу у стручност и оспособљеност кандидата образују зависно од, под тачком 1., процената испуњености орјентационе норме, и под тачком б., коефицијента ажурности.

Подносилац приговора у целом посматраном периоду 2006. 2007. и 2008. година, није остварила орјентациону норму, а сумња у овом погледу проистиче из разлога датих у побијаној појединачној одлуци Првог Састава Високог савета судства од 14.06.2010. године, као и извештаја о раду подносиоца приговора.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила да није могла остварити норму услед смањеног прилива предмета, међутим из извештаја о раду подносиоца приговора је утврђено да у IP. материји у посматраном периоду није остварила четворомесечни коефицијент ажурности који према члану 4. став 1. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, треба да оствари судија у ванпарничној материји.

Стални састав Високог савета судства је ценио да је подносилац приговора имала добар квалитет рада у целом посматраном периоду, да је одлуке израђива у законом прописаном року, међутим чланом 45. Закона о судијама је прописано да судија истовремено мора испуњавати услове за избор и у погледу стручности и у погледу оспособљености и у погледу достојности, па квалитет одлука и чињеница да су одлуке израђиване у законском року нису од утицаја за доношење другачије одлуке по овом приговору.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, Стални састав Високог савета судства је утврдио да постоје разлози, напред наведени, који указују да подносилац приговора J.C. не испуњава критеријум оспособљености из члана 45. Закона о судијама, као један од услова који судија треба да испуњава за обављање судијске функције, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године под бројем: 119-05-00523/2010-01 којом је замењена јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009. године и то у погледу сумње у оспособљеност, те да не испуњава критеријум оспособљености и сходно члану 6. Правила.

На основу свих изнетих чињеница, Стални састав Високог савета судства је нашао да се неосновано побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства у погледу сумње у оспособљеност, а с обзиром да је оборена претпоставка оспособљености, из напред наведених разлога имало је места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор подносиоца J.C. одбијен и

одлука Првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године потврђена у смислу одредаба члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to the Vice President of the High Council of the Judiciary mentioned in the text.